

Úvodní slovo starostky

Milí hrobečtí a rohatečtí,

když jsem naposledy psala úvodník, měli jsme vrcholící pandemickou krizi za sebou, radovali jsme se z rozvolňování, děkovali všem, kteří přiložili ruku k dílu, těšili se ze sluníčka a z toho, že se náš život vrátí do starých kolejí, děti do škol a pracně ušité roušky hluboko do skříně.

Dnes píšu úvodník znovu a přemýšlím, kolik vln se přes nás ještě přezene a co s sebou přinesou. Kolik akcí budeme muset zrušit, kolik jich budeme muset vymyslet jinak, v kolika dalších „semaforech a psech“ se budeme muset vyznat, abychom zjistili, že se musíme spolehnout jen sami na sebe. Ač čísla klesají, vidíme, jak křehká je hranice mezi zdravím a nemocí, a proto prosím vytrvejte v dodržování pravidla 3R - myjte si často ruce, noste roušky a dodržujte rozestupy.

Čeká nás nejkrásnější čas v roce, čas Vánoc. Užijte si je v pohodě a klidu, a to, že budou letos jiné, zkusme vzít jako výhodu.

Děkuji zaměstnancům obce, kteří pečují o veřejná prostranství a zeleň za zvládnutí další sezóny. Poděkování patří i těm z kanceláře, neboť tato zvláštní doba si často žádá nestandardní řešení, flexibilitu a plné nasazení!

Kateřina Hlaváčová

pf 2021

VÝZVA

POTŘEBUJETE POMOC S NÁKUPEM, NEMÁTE ROUŠKY, .. ATD.

Stále Vám nabízíme pomoc se zajištěním nákupů, vyzvedáváním léků apod. K dispozici je také možnost využití generátoru ozonu k dezinfekci bytů či domů od virů a bakterií. Neváhejte nás kontaktovat na tel. 777 844 087 (K. Hlaváčová), 603 850 825 (P. Peřínová), 416 848 023 (OÚ), 704 612 977 (krizová linka OÚ).

Výsadba biodiverzity u Borku

28. říjen přinesl spoustu událostí. Připomněli jsme si vznik ČSR položením květin u obou pomníků padlým a spolu s dalšími jsme nasázeli dalších 60 stromků u Borku v Rohatcích. V listopadu se tamtéž dosázelo dalších 50 doubků. Děkujeme Baráčníkům za pomoc a za ošetření stromků proti okusu zvěří.

■ ÚŘEDNÍ HODINY OÚ

Po 8:00 - 13:00 hod.
St 10:00 - 15:00 hod.

a kdykoliv po telefonické domluvě.

■ OTEVÍRACÍ DOBA KNIHOVEN

Hrobce - čtvrtek 16-18 hod.
Rohatce - pátek 17-19 hod.

Před návštěvou knihovny se telefonicky ohlašte a nechte si připravit požadované čtivo. Obě knihovny v této době fungují v režimu výdejního okénka, nikoliv jako místo setkávání.

■ OTEVÍRACÍ DOBA POŠTY

Po, St 12:00-15:00 15:30-18:00 hod.
Út, Čt, Pá 10:30-13:30 14:30-17:00 hod.
Tel.: 704 182 090

INFORMACE PRO OBČANY

Omezení svícení

V nejbližší době plánujeme zkušebně omezené svícení, které by mělo spočívat ve svícení ob lampu či vyprnutí veřejného osvětlení od půlnoci do 4. hodiny ranní. Pokusíme se tak snížit světelný smog v obci a uspořit energii. Budeme rádi za vaši zpětnou vazbu.

Poplatky za komunální odpad

Poplatek za komunální odpad je splatný do března následujícího roku. Rohatečtí budou mít příležitost zaplatit poplatek a získat nálepku na popelnici opět i v Rohatcích, o přesných termínech budeme informovat SMS Infokanálem a na vývěsce. Hrobeci mohou odložit platbu poplatku na únor a březen, pokladna bude otevřená vždy v pondělí a středu, po rozvolnění vládních opatření proti šíření onemocnění Covid-19 opět obnovíme úřední hodiny ve čtvrtek od 18 do 19 hodin.

Veřejná zasedání

Aktuálně se všechna veřejná zasedání konají v KD Hrobce, kde jsme díky většímu

prostoru schopni zajistit splnění všech protipandemických opatření. Děkujeme za pochopení!

Riziková místa pod dohledem Městské policie

Do ulice Nádražní byl dodán kontejner na elektroodpad, do kterého se, doufejme, už nikdo nevloupe a nevybrakuje ho. Nad rizikovými místy v obci byl zřízen kamerový systém (prozatím v ul. Hlavní, Pod Bulfem, Nádražní), který bude dohlížet na dodržování pořádku. Kamerový systém (KS) slouží k dohledu v místních záležitostech veřejného pořádku a k předcházení pouliční trestné činnosti a přestupků. Zároveň jsou tyto systémy využitelné pro aktuální koordinaci postupu bezpečnostních složek, hasičů, zdravotní služby apod. při závažnějším ohrožení bezpečnosti občanů.

KS spravuje Městská policie v Roudnici nad Labem na základě Veřejnoprávní smlouvy o výkonu úkolů obecní policie. Řídicí a vyhodnocovací centrum je umístěno na služběně Městské policie v Riegrově ulici. KS je provozován v souladu se zákonem č.

553/1991 Sb. o obecní policii, resp. se zákonem č. 283/1991 Sb. o Policii ČR. Režim dispečerského stanoviště je zajištěn tak, aby manipulaci s příslušnou technikou prováděla výhradně kompetentní a vyškolená obsluha a je zde zabráněno vstupu nepovolaných osob. K pořízeným záznamům mají přístup pouze příslušné orgány (Městská policie, Policie ČR). Činnost obsluhy je důsledně kontrolována. O tom, že je určitý prostor monitorován jsou občané a návštěvníci informováni upozorněním umístěným na cedulích.

Tradiční vánoční akce v Hrobcích a Rohatcích netradičně

Z důvodu nepříznivé epidemiologické situace se nemohou konat tradiční vánoční akce. Proto jsme pro Vás připravili alternativy těchto akcí, abychom i v této době mohli být „spolu“.

Rozsvícení stromečků

Až zazní z rozhlasu vánoční koledy, rozsvítíme obecní vánoční stromečky, a to první adventní sobotu 28. listopadu 2020 v Rohatcích od 17 h a v Hrobcích od 18 h. Budeme rádi, pokud i Vy v tuto dobu rozsvítíte svou vánoční výzdobu.

Zpívání koled

Pokud nám to situace dovolí, budeme zpívat u stromečků před Vánoci.

Mikulášská nadílka

V současné době nemůžeme udělat pro všechny děti Mikulášský program v Kulturním domě, proto Mikuláš, anděl a čert objedou v sobotu 5. prosince 2020 od 15 h domy děti do 12 let včetně a roznesou jim balíčky s dobrotami.

Posezení seniorů

Jelikož se akce nyní nemůže konat, budeme hledat nový termín setkání, až se situace kolem nového koronaviru zlepší. Prozatím v průběhu prosince naši spoluobčané 60+ obdrží malý dáreček.

Betlémské světlo

Pokud situace dovolí rozvoz Betlémského světla po ČR, bude pro Vás připraveno Betlémské světlo o Štědrý den v Hrobcích a Rohatcích u kapličky.

Andělská výzva

Společně s místními knihovnami jsme pro Vás připravili Andělskou výzvu. Andělé patří k Vánocům, přinášejí nám lásku, štěstí, pohodu a klid. Pojďme namalovat či vytvořit andílky a ozdobit s nimi své domovy, okna, truhlíky, vánoční stromeček (Váš či obecní) nebo je vystavte v čekárnách, na plotě dětského hřiště či v parku.

Propojka plynu Pod Skalou

Co se událo Za Humny? Dodělala se plynová propojka ulice Pod Skalou s hlavním vedením. Po letech od výstavby půjde v celé ulici Pod Skalou plyn. Ti, kteří se chtějí připojit, vyplní žádost o připojení k síti na stránkách www.gasnet.cz. Zároveň byla cesta zpevněna recyklátem, protože obzvláště na podzim připomínala bahenní lázně.

V mateřské škole v Rohatcích se vaří v nové kuchyni

Letní uzavření školky bylo letos využito ke kompletní rekonstrukci kuchyně. Nově se rozvedla voda, odpady i elektřina, zrekonstruovala se kompletně podlaha, položila dlažba, vyrobila se kuchyňská linka na míru a zabudovali se profesionální spotřebiče - myčka, která jednu dávku špinavého nádobí zvládne za 3 minuty, konvektomat a digestoř.

Krásné malby v kapli v Rohatcích

V kapli Všech svatých v Rohatcích proběhly letos další opravy. Akademické malířky Eva Votočková a Anna Svobodová zrestaurovaly nástěnné malby českých světců v technice fresky připisované malíři F. X. Palkovi, který vyzdobil i premonstrátský klášter v Doksanech. Rohatecký kostel totiž zakládaly řeholnice z doksanského kláštera. „S kolegyní jsme se jely do Doksan podívat. Musely jsme uznat, že jak kompozice, tak barevnost rukopisu autora jsou stejné. Proto si myslíme, že stojí za malbami v obou objektech,“ řekla Svobodová. Některé obrazy byly podle restaurátorek v havarijním stavu, jiné pokryté nečistotou a přemalbami či s prasklinami. „Musely se injektovat, čistit, dělat sondy i domalovávaní,“ vypočítala

Svobodová. V kapli se dokončila i výmalba stěn a čištění podlah. V příštím roce je v plánu zrestaurovat oltář a kazatelnu a tím celou rekonstrukci dokončit. Uzavře se tak etapa březového háje na střeše a otevře se etapa nová. zdroj: *Litoměřický deník*

Projekt Odolná obec

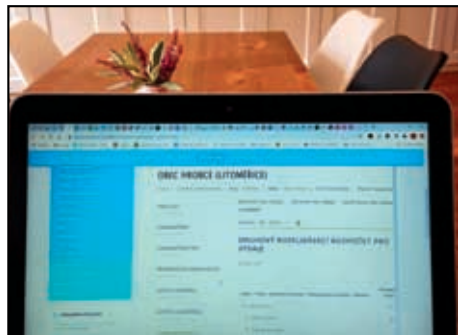
Máme velkou radost, že můžeme být součástí projektu Odolná obec, díky kterému jsme získali člun pro výjezdovou jednotku hasičů, veřejný digitální povodňový plán a nové ampliony pro obecní rozhlas (dotace se bohužel vztahuje pouze na obce při vodním toku, tedy na Hrobce). To naše Labe, které máme rádi, ke kterému nás to táhne a Hrobce by bez něj nebyly Hrobcemi, nám v posledních letech ukázalo několikrát, že ovládnout se nenechá. A jediné, co můžeme udělat my, je dobře se připravit. Proto vznikla i příručka pro ty, kterých se povodeň osobně týká. Online verze je na webu obce, tištěná příručka bude rozdělena v průběhu prosince. Více na www.odolnaobec.cz

Rozklikávací rozpočet na webu obce

Na www.hrobce.cz jsme přidali rozklikávací rozpočet obce, tzv. MONITOR, který spravuje Ministerstvo financí. Můžete se proklikat deset let zpátky, prohlédnout si

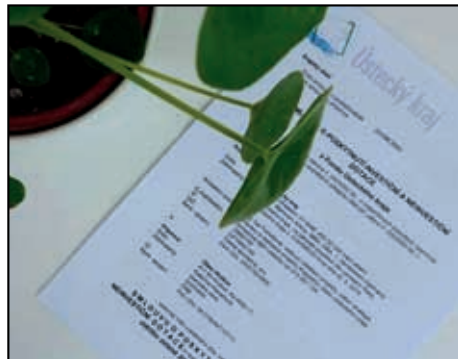
účetní ukazatele, prozkoumat výdaje i příjmy naší obce a mnoho dalšího.

Dotace na pořízení techniky

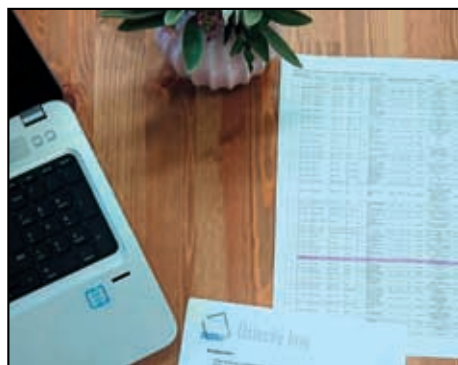

Na podzim nám byla přiklepena Ústeckým krajem dotace na pořízení techniky na údržbu zeleně a úklid veřejných prostranství. Děkujeme! Za tuto dotaci byla pořízena motorová pila, křovinořez, zameták a další zahradnické vybavení.

Dotace na kompostování

Získali jsme dotaci na kompostování! 70% příspěvek ve výši 665 tis. Kč z celkových 950 tis. Kč, v případě schválení zastupitelstvem obce, půjde na domácí kompostéry, oplocení silážních žlabů, nákup štěpkovače atd.

Koncepce rozvoje knihoven

V srpnu schválila vláda Koncepci rozvoje knihoven na léta 2021 až 2027 s výhledem do roku 2030. Šedesátistránkový dokument vychází z aktuálního stavu českého knihovnictví, vytyčuje mu cíle a cesty rozvoje. Koncepce staví budoucnost knihoven na třech pilířích, jež představují směr rozvoje knihovnictví. Menší knihovny, což je ta hrobecká

(Pokračování na následující straně)

i rohatecká, nemusí všechny tři pilíře naplňovat a mohou si zvolit pouze jeden. Prvním je knihovna jako pilíř občanské společnosti a přirozené centrum komunity, druhým je knihovna jako vzdělávací a vzdělanost podporující instituce a třetím je knihovna jako správce kulturního a znalostního bohatství. Jsem nesmírně hrdá na to, že obě naše knihovny všechny tři cíle naplňují již nyní!

Vysokorychlostní trať

O vysokorychlostní trati jsme psali již v minulém Vlně a veškeré informace můžete najít také na webu obce www.hrobc.cz či přímo u starostky.

Správa železnic na konci června předložila Ministerstvu dopravy dvě trasy z původních tří variant. Varianta I. (tunel pod Rohatci) padla, předložené k výběru byly varianty II. (někde uprostřed mezi Hrobcí a Rohatci - Mrchový kopec - Počaply) a III. (přes Labe na Loučky a Křešice). Rozhodnutí padne v řádu měsíce, poté bude požádáno o změnu Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje, následovat bude SEA (Posuzování vlivů koncepcí na životní prostředí) a poté i EIA (Vyhodnocení vlivů na životní prostředí) - v okamžiku změny ZÚR a při projednání SEA a EIA se začneme bránit i formálně námitkami, připomínkami atd. Právě v tento okamžik se stanou předpokládané trasy oficiálními a my se můžeme proti nim i oficiálně bránit. Z důvodu obrany před VRT či „Novou tratí“, jak jí Správa železnic nazývá, jsme vstoupili do spolku RozVRTaná krajina, jejímiž členy jsou také další obce, které by touto stavbou byly postižené. Společně tedy budeme bojovat proti této nechtěné stavbě.

Na červencovém setkání SŽ se zastupitelé postižených obcí v Hrobcích mě zaskočila informace, že roudnická lokálka bude elektrifikována a bude spojnicí pro osobní vlaky od nás na nový terminál mezi dálnicí a letištěm. Tak nějak si neumím představit, obzvlášť představím-li si přechod pod rozhlednou, jak tudy projíždí osobák z Děčína, aby cestující z venkova mohli nasednout na rychlík do Prahy. Ale nepředstavitelná je pro mě celá VRT...

Na jednání padlo mnoho argumentů od SŽ, proč tudy vést rychlotrať, a VELMI mnoho argumentů od všech přítomných zastupců obcí, proč ne.

Nesouhlasím s vedením trati ani přes naši obec, ani jinde v našem regionu. Trať tu jednu máme, dálnici taky, vodní cestu taky, další trať na druhé straně Labe téměř na doslech.

V podzimních volbách do krajských zastupitelstev získal Ústecký kraj nové vedení. Všechny zastupitele jsme v rámci práce spolku RozVRTaná krajina oslovili, nyní připravujeme další kolo argumentů, proč tudy ne...

Na podzim umístila firma Geošrafo několik geodetických kamenů v plánované trase I. - od Chvalína přes Rohatce, Oleško a Travčice. Tato trasa již není aktuální, nicméně firma Geošrafo vysoutěžila od SŽ zakázku na zaměření trasy I., kterou dokončila i přes to, že se trasa I. nebere v potaz jako možná varianta.

Dosud žádné rozhodnutí ze strany Ministerstva dopravy nepadlo, Správa železnic ještě nepožádala Ústecký kraj o změnu Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje.

Kateřina Hlaváčová

Přístřešek na I. nástupišti

Všimli jste si stavebních prací na I. nástupišti? Ano, vzniká tam nová čekárna! Po několika neúspěšných žádostech jsme v létě znovu požádali Správu železnic o přístřešek na I. nástupišti a koncem listopadu se začalo budovat.

Koše na psí exkrementy

V průběhu října jsme po Hrobcích a Rohatcích namontovali koše na psí exkrementy. Věříme, že se k poctivým sběračům přidají i ti, které doposud bobky jejich zvířecích miláčků na chodnicích nechávaly zcela chladnými.

Sbírací pytlíky vyzkoušeny na vlastním zvířeti, FUNGUJE TO!

A u psích miláčků ještě zůstaneme. Množí se nám tu stížnosti na volně pobíhající psy po obou vsích. Berte prosím v potaz to, že ne všichni jsou stejní milovníci psů jako Vy. Pes musí být odvolatelný a na vodítku. I když odmyslíme všechny možné hrůzy, které se mohou stát, tak zkrátka respektujte to, že někteří nechtějí mít obtisklé zabahněné tlapy Vašeho psa na hrudi či kdekoliv jinde, nechtějí mít Vašeho psa na své zahradě a ani ho nechtějí potkávat na ulici bez dozoru.

Život v době pandemie

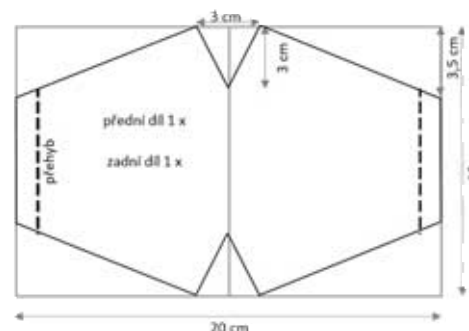
Bohužel jedině, čím si můžeme být na 100% jisti, je fakt, že opatření vzniknou ze dne na den a další den budou zpřísněna nebo třeba zrušena úplně.

Proto jsme namontovali do všech obecních budov a na všechny zastávky bezdotykové dávkovače na dezinfekci. Co se týče roušek a rukavic, tak těch je nyní v obcho-

dech dostatek, proto Vás prosím, vytvořte si všichni malou zásobíčku, ať nás ta vládní opatření zaskočí co nejméně...

Bohužel se několika hrobeckým i rohateckým občanům Covid-19 nevyhnul, dokonce z tohoto důvodu musela být dvakrát uzavřena MŠ v Rohatcích. Proto Vás znovu žádáme o důsledné dodržování nařízení Vlády ČR a Krajské hygienické stanice. V případě podezření či dokonce onemocnění Covid-19 je nutné dodržování karantény či izolace. Vždyť k dalšímu nešíření infekce pomůže málo - nošení roušek, časté mytí rukou teplou vodou a mýdlem a dodržování rozestupů. Chráníte tak nejen své blízké, ale i všechny ostatní. Děkujeme.

NÁVOD NA VÝROBU ROUŠEK

18. října proběhla v televizi velmi dobrá debata o COVIDu v pořadu Země v nouzi, kterou připravil jeden z nejlepších novinářů Daniel Stach (Hydepark, civilizace). Celý záznam si můžete pustit na webu ct24.ceskatelevize.cz

Zde je krátké shrnutí:

- Většina lidí nemá žádné příznaky, nebo jsou jen mírné (nemusí nemoc postřehnout)
- Nakažených je proto reálně 10x více, než ukazují čísla
- V nemocnici končí cca 0,4 % nemocných (uváděná 4 % neberou v potaz, že je nemocných reálně výrazně víc)
- Roušky fungují
- Vir nemutuje tak radikálně jako chřipka, jeho přirozená mutace neznamená větší nebezpečnost
- Je možné opakovaně onemocnět (u virových nemocí je to normální), ale imunitní paměť zajistí mírnější průběh infekce
- Neprokázalo se, že by Ibuprofen zhoršoval onemocnění (na jaře to někteří tvrdili)
- Nemá smysl testovat všechny, ideálně jen vybrané skupiny, jako jsou zdravotníci
- Negativní je celá komunikace (politiků i médií) o covidu, má špatné dopady na psychiku
- Sociální izolace senioru má za následek propad kvality života a velmi negativně ovlivňuje psychiku
- Již nyní dochází k trojnásobnému nárůstu duševních onemocnění v oblasti úzkostné depresivního a neurotického spektra
- Zdravotníci v první linii jsou pod takovým tlakem, že se u nich může vyvinout posttraumatická stresová porucha - rozvoj úzkostně depresivních poruch

(Pokračování na následující straně)

Rizikové skupiny

Hlavní rizikovou skupinou jsou senioři, poté lidé s obezitou a srdečními onemocněními.

Méně rizikové

Mírnější průběh mají lidé s autoimunitním onemocněním. Těhotné ženy mají stejná rizika, jako jiná běžná populace.

7 rad, jak být zdravý a mít se lépe

- Posilujte přirozenou obranyschopnost - jděte na procházky, jezte ovoce a zeleninu, myjte si ruce a buďte psychicky v pohodě.
- Je dobré doplnit vitamíny C, D a zinek.
- Větrejte - právě kvůli topení a nedostatečnému větrání se každoročně šíří i běžné chřipky.
- Noste roušky, kde je potřeba - nevíte, zda jste nemocní.
- Nezapomínejte na nutná preventivní vyšetření a neodkládejte návštěvu lékaře, pokud máte podezření například na infarkt, ale odkladné věci raději s lékařem vyřešte nejprve po telefonu.
- Buďte k ostatním vlídní.
- Alespoň zavolejte svým příbuzným a popovídejte si se sousedy přes plot.

Nalezené auto v Labi

Druhé srpnové nedělní odpoledne vyjížděli profesionální hasiči z Roudnice nad Labem, poříční oddělení policie a policisté k nalezenému potopenému automobilu v Labi u náplavky v Hrobcích. Automobil byl z vody vytažen, ohledán a dle VIN bylo zjištěno, že nikdy nebyl registrován v ČR. Majitel tedy nebyl znám, Policie předala vrak obci a obec zajistila likvidaci tohoto vraku.

Bar Tropicana v plamenech

13. srpna - V brzkých ranních hodinách vyjížděli hasiči z Roudnice nad Labem společně s SDH Hrobce k požáru Tropicana Baru. Cyklisty oblíbený bar podpalil neznámý žhář. Majitelé však vymysleli náhradní variantu a provoz opět zahájili.

FOTO: FB TROPICANA BARU

I na zahradě má smysl zadržovat vodu

Ačkoliv se může zdát, že se suchem se dá bojovat pouze na velkých zemědělských a lesních pozemcích, svou trochou k zadržení vody v české krajině může přispět i majitel malé zahrady za rodinným domem. Každý zahrádkář může nakládat šetrně s vodou, využívat dešťovku a zlepšovat mikroklima své zahrady tak, aby na zahradě bylo příjemně a přinášela svému majiteli i v době sucha skutečné osvěžení. Přečtěte si pár tipů, jak toho docílit.

Uzpůsobte svoji zahradu obdobím sucha - Na problém s nedostatkem vody a období dlouhotrvajícího sucha způsobeného klimatickými změnami je dobré myslet už při zakládání nové zahrady nebo při následných úpravách. Prvním krokem ochrany před suchem je zvýšení členitosti povrchu vaší zahrady. Díky vyšší členitosti totiž zamezíte vysychání vrchních vrstev půdy. K ochlazení a zastínění zahrady přispívá zejména zasazování stromů anebo vytváření jakýchkoliv terénních úprav, které vaši zahradu alespoň částečně zastíní. Zastíněná plocha pak vaši zahradu jednoduše ochladí. Důležité je také to, jak vaše zahrada vypadá. Zvažte například, jestli opravdu chcete mít na zahradě krátce posečený anglický trávník. Nejenže takový trávník neudrží v zahradě moc vláhy, zároveň jej bude nutné často zalévat, aby se vůbec zazelenal. Krátce posečený trávník vysychá a v létě jeho plocha zadržuje teplo, které dál ohřívá vaši zahradu. Nebyla by lepší pro některá místa na vaši zahradě například hezká květinová loučka, kterou posečete dvakrát v roce, nebo mozaikové kosení? Vyšší tráva zadrží vláhu v půdě a ochladí povrch půdy. Kvetoucí byliny také podporují užitečný hmyz.

Při zvyšování členitosti terénu vaší zahrady se raději vyhýbejte kamenným skalkám, betonu, kamínkovým cestičkám či dláždění. Všechny tyto materiály totiž fungují jako akumulátory tepla. Přes den se nahřejí a v noci toto teplo vyzařují do okolí. Pokud opravdu potřebujete nějaký úsek vydláždít třeba pro parkování auta nebo pro lepší pohyb po zahradě, použijte například zasakovací dlaždice.

Zasakujte a sbírejte vodu - Zasakovací dlaždice namísto těch běžných nejsou výhodnější jen díky nižší akumulaci tepla. Jsou skvělým nástrojem i pro zasakování dešťové vody, které má též obrovský význam. Současný trend zvyšování podílu nepropustných ploch v české krajině (např. silnice, parkoviště, střechy budov) na úkor propustné půdy totiž negativně ovlivňuje přirozený koloběh vody. Dešťová voda nebo rozpuštěný sníh má menší šanci vsáknout se do půdy a obnovovat zásoby podzemní vody. Místo toho voda po zpevněných površích rychle odtéká do kanalizace, kde se smíchá s vodou splaškovou. Rychle tekoucí voda zejména po intenzivních deštích se také stává jednou z hlavních příčin lokálních povodní. O potřebě zasakování vody tedy není pochyb, ale jak toho docílit i na vlastním pozemku?

Zamyslete se, jestli na vašem pozemku je nějaká zpevněná plocha, která by šla přeměnit na plochu propustnou. Máte betonové cestičky na zahradě nebo vydlážděný dvůr? Není možné část těchto ploch nahradit plochami, které jsou propustné? Nahradit je trávou, štěrkem, vegetačními tvárnicemi?

U některých ploch to samozřejmě možné není, proto je klíčové i to, co se děje s dešťovou vodou svedenou třeba z vaší střechy. Existuje několik technických řešení, jak vsakování vody ze střech zajistit. Zvolené řešení je vždy závislé na konkrétní situaci každého vlastníka nemovitosti. Jednou z možností je založit si dešťovou zahradu. Je to terénní prohlubeň, kam stéká voda z okolí, například je sem svedena voda ze střech. Do této prohlubně jsou vysázeny rostliny, jejichž kořenový systém slouží jako filtr a napomáhá zadržovat vodu. Voda se přes kořenový systém těchto rostlin, které by měly snášet 2-4 dny dlouhé zamokření, filtruje a zasakuje do podzemních vod. Zároveň dočasně zadržovaná voda zlepšuje mikroklima v okolí. A pokud nechcete nebo nemůžete dešťovou vodu vsakovat, tak ji sbírejte. Napojte okapy na barely nebo jiné nádoby. Je také možné si u domu zakopat do země plastovou nádrž. Tyto zásoby vody můžete pak v obdobích, kdy neprší, využít na zalévání zahrady.

Zalévejte s rozumem - Vodu z plastové nádrže pak lze s čistým svědomím použít na zalévání vaší zahrady. A jak co neefektivněji zalévat? Ukazuje se, že je lepší intenzivní a nepravidelná závlivka. Nutíte tím rostlinky na zahradě zakořenit hlouběji, aby dosáhly na půdní vláhu. V případě opravdu vážného sucha pak mají větší naději na přežití. I čas zalévání je důležitý. Určitě nezalévejte během toho největšího horka. Voda se v během parných dní rychle odpaří a některé rostliny můžete takto dokonce i spálit. Nejlepší je si ráno přivstat a zalévat, dokud je venku co největší chladno. Zalévejte také přímo rostliny, ne půdu okolo.

Založte si kompost - Aby byla půda na zahradě schopná zadržet dostatek vláhy i přes parné dny, potřebuje přítomnost organické hmoty. Ideálním řešením je používat právě humus z vašeho vlastního kompostu. Získáte tím důležitý materiál pro udržování zahrady, a navíc vyřešíte problém organického odpadu z kuchyně i ze zahrady.

Mgr. et Mgr. Kamila Šimková,

Diakonie ČCE - Středisko humanitární a rozvojové spolupráce

Zdroje:

<https://www.pocitamesvodou.cz/destova-zahrada/>

<https://ekolist.cz/cz/zelenadomacnost/rady-a-navody/jak-se-pripravit-na-sucho-na-zahrade>

<http://www.ekopolitika.cz/cs/publikace/publikace-uep/jak-hospodarit-s-destovou-vodou-na-soukromem-uzemku/download.html>

<https://www.dotacdestovka.cz/>

HASIČI

Karina Kratochvílová a Petra Peřinová

Uděly jsme dva rozhovory. První je s vedoucím našeho velmi úspěšného Sboru dobrovolných hasičů (SDH, funguje pod hlavičkou Hasičů Čech, Moravy a Slezka, kde je asi 300 tisíc členů) Pavlem Novákem, druhý s velitelem místní výjezdni jednotky požární ochrany (JPO, jejich zřizovatelem je obec a nejvyšším velitelem formálně starostka obce) Jaroslavem Jelínkem. Ne každý výjezdni hasič se věnuje hasičskému sportu a naopak ne každý dobrovolný hasič se účastní výjezdů. „U nás je výhoda, že fungujeme dohromady, ale není to běžné. Často bývají rozpory kvůli financím nebo vybavení. Je špatně, že to hasiče často rozděljuje. Výjezdni hasiči často neuznávají sport, ale co si budeme nalhávat, ty děti to vychovává. Bez něj by výjezdovky jednou nebyly, ty děti by k tomu neměly tak silný vztah. Od nás zrovna šly tři děti i na hasičskou školu,“ říká Pavel Novák.

SDH a Pavel Novák

Hasičárna. V Hrobcích stojí vedle kulturního domu, má klasická „hasičská“ vrata, a když se přes srolované hadice dostanete k točitému schodišti, kterému chybí klasická tyč pro rychlejší sjezd, všude okolo uvidíte poháry a trofeje. Zabírají každé volné místo i ve společenské místnosti. Jsou zkrátka všude. „Podle kroniky máme ceny od roku 1956, ale tady jsou jen od roku 1998,“ říká Pavel Novák, vedoucí SDH, zatímco si vše v úžasu prohlíží. „Na Podřipské lize jsme začali dávat plakety s fotkou. Soutěžení je očividně pro náš sbor dobrovolných hasičů nejen standardní součástí aktivit, ale také vášní - někdo hraje a fandí fotbalu, někdo jiný hasičům. A s těmi máme u nás v obci bohatou a velmi úspěšnou historii,“ dodává. Sám má za sebou řadu úspěchů a nyní trénuje na železného hasiče. „Vloni jsem to zkoušel poprvé, děláte úkony ve výzbroji, nosíte těžké předměty, stoupáte do vysokého patra,...potom jsem se rozdýchával asi 40 minut a už jsem nemohl. Jiný kluk tam zkolaboval, tak jsem chápal, proč jsou v cíli záchranáři. Teď už mám asi víc vytrvalosti než rychlosti, tak trénuju.“

■ V čem tkví váš úspěch?

Držíme si sbor řadu let. Jiní postaví družstvo, a když odroste, tak skončí. My máme hodně dětí, pořád přibývají a družstvo se doplňuje.

■ Mohou být ve vašem sboru i lidi z okolních obcí?

Můžou, několik jich tu i máme. Náš sbor má v okolí dobré jméno, protože máme výborný kolektiv vedoucích. Jsou za tím i praxe a zkušenosti. Sám jsem velký kritik požárního sportu, který původně vzniknul pro zvyšování fyzické zdatnosti hasičů v bývalém Sovětském svazu. Vedoucí často nemají snahu učit se novým trendům, třeba trenérství, takže mívají problém učit správně děti, které se potom na závodech trápí. Je to, jako kdyby třídu kuchařů učil zedník, který to nikdy nedělal. Ale je to lepší, než kdyby nedělal nic.

■ Děti to baví?

Některé tlačí rodiče, což bývá problém, ale většinu to baví. Nad tím tréninkem je třeba přemýšlet, aby je to bavilo.

■ Jste přísný?

Asi jo, ale mohl bych být často i tvrdší. Když říkají, že už nemůžou, tak říkám, že dokážou všechno.

■ Zní to, jako kdybyste byl trenér nějakého klasického sportu.

Klasičticky ano. Učí se věci na branný závod - značky, hasičáky, zdravotěvu, topografické značky a také fyzickou zdatnost. Nejmenší děti v Plamínku mají hlavně opičí dráhy. Základem je, aby dítě skákalo, běhalo, lezlo, podlézalo... jsou to základní věci, které dnes děti už moc neumí. Je to vidět i na hokeji - český hokej má pokles výkonnosti, protože máme výborné žákovské týmy, ale v 15 je to přestane bavit a končí. V jiných zemích nechávají dětem větší volnost, aby je to víc bavilo. A to chci dělat i u nás. Mám rád, když se posiluje fyzika, ale tréninky nemůžou být všechny stejné. Bohužel s tím máme problém, když je hodně soutěží a nezbyvá čas na výlety, přespávání a stanování. Děti v podstatě učíme všeobecný rozhled, není to jen jedna disciplína.

■ Je to takový sportovněji skaut.

Asi jo, i když u nás je hlavní cíl ta soutěživost. Děti pak mají radost, když dostanou medaile, přitom ale nemají v hlavě, že musí vyhrát. Měli jsme tu i tým holek, které chodily trénovat samy a byly hodně namotivované. Když ale prohrály, tak na sebe neřvaly, nebyl to problém.

■ Asi dobrý tým.

Proto se nám daří.

■ Jaký je na děti vyvíjen tlak, aby vyhrávaly?

To moc ne, ale určitě tu existuje zodpovědnost. Většina soutěží je týmová, což znamená, že by bylo blbý, kdyby jedno dítě zkazilo ostatním řadu závodů. Když se taková věc děje, tak je třeba s tím pracovat, děti motivovat, vyzkoušet jiné pozice...

■ Jak dlouho děti trénujete?

Historie je dlouhá. V 80. letech tu děti byly jedny z nejlepších. Velká část starousedlíků byla u hasičů, v roce 1990 ale skončily. My jsme to znovuzaložili asi před pěti lety. U skleničky, přesně tady, někdy k ránu. „Mohli bychom...?“ „Ne“, ale druhý den jsem vzal telefon, obvolával jsem lidi a udělal nábor. Vytisknul

jsm plakátek, objedlal jsem školku, školu v Libotenicích, dával jsem to na nástěnky, a když jsme měli první trénink, tak přišlo jedno dítě. Kačka, moje dcera. Na druhém tréninku ale pak byly další dvě děti a postupně se to rozvíjelo.

■ Od kolika děti začínají?

Členy mohou být od 3 let, od 4 do 6 je Plamínek, do 11 mladší žáci, od 11 do 15 jsou starší žáci a potom je dorost do 18, ti mohou soutěžit už i za dospělé.

■ Jsou hasiči i v okolních obcích?

Nejsou. Nově začíná sbor v Libotenicích, nejbližší jsou zatím ve Vědomicích, v Nových Dvorech mají problém s dětmi, v Brozanech taky, ne každý vedoucí je chce trénovat, někde bývá jeden trenér na všechno a dětí navíc není tolik, ačkoli rodiče mívají na výběr, zda děti vozit do města, dát je na fotbal nebo právě k hasičům. My jsme jeden z největších sborů v kraji - do 18 let jich máme přes 40. Navíc máme družstva dospělých, muže a ženy.

■ Jsou někteří u výjezdnicích?

To ještě ne, ještě jsme je nevychovali. Ale už máme děti odrostlé do těch dospělých kategorií. Do výjezdnicích můžou od 18, třeba na brigádu, a můžou zkusit ty méně nebezpečné věci jako je výjezd s Tatrou a snad je to chytne.

■ Vy jste členem i naší výjezdni jednotky, co vlastně dělá?

Každá jednotka je v nějaké třídě. My jsme v pětce, takže nás nejvíc povolává obec, pomáháme při akcích, brigádách,... K výjezdům profíci povolávají spíš „trojky“, to jsou Brozany, Roudnice, Bohušovice a Litoměřice. Nás mohou profíci také povolovat, je to na velitelích daného zásahu, ale máme pomalejší výjezd a horší vybavení. Máme ale třeba velkou cisternu, Tatru 148, kterou můžeme profesionálům doplňovat vodu.

■ Hlavně tu nejste celý den.

Přesně tak, nemusíme vyjet. Po povolání musíme potvrdit zprávu, že jsme schopni vyjet.

■ Jaký jste měli poslední výjezd?

Požár Tropicany. Všichni tou dobou asi spali a za kluky musím říct, že tam kluci přišli dvě tři minuty po profících. Co zazněla siréna, tak tam byli do 5 minut. Zrovna se to dobře sešlo, ale o tom to je.

■ Chtěli byste být ve vyšší skupině?

Je to sen našeho velitele, ale je to hlavně o lidech. Pokud je člověk ve trojce, tak musí být bdělý a vyjet.

■ A asi je to potom placená práce?

Potom už jo. V tý trojce je to už trochu jiný, ale tam už jsou finance i z kraje.

■ Co vlastně děláte za aktivity? Na co si vás mohou lidé zavolat?

Čerpáme například vodu z podjezdu, čistíme Kále nebo nás volají na včely. Profíkům doplňujeme vodu, lidem pomáháme řezat nebezpečné stromy, křoví v silnici... lidé by neměli moc hasiče zneužívat, což se našťastí neděje, pomůžeme v podstatě se vším, děláme to rádi.

■ Jsou vlastně nejen dobrovolní hasiči, ale i dobrovolní pomocníci v obci.

Relativně ano. Spolupracujeme oboustranně. Takhle by to asi mělo vypadat. Někdy potřebujeme pomoc my, někdy obec.

■ Co znamená být dobrovolný hasič?

Hasiči, to je prostě život. Je neskutečné, kolik času tady někteří lidé stráví. Často i na úkor rodiny.

■ Z toho vám jiskří oči.

Někdy si říkám, že by se na to člověk i vykašlal, ale pak si řeknete, že už máte za sebou vydrženou cestu a to bych nechtěl ztratit.

■ Co vás na tom baví?

Nejvíc to soutěžení. Od malička jsem sportoval, hrál jsem fotbal, a kvůli soutěžení jsem se dostal k hasičům. Pomáhání při akcích, brigády... To přišlo samo později. Nejvíc mě táhlo soutěžení a později trénování a rozvíjení samotného sportu. Moje největší motivace je to někam dotáhnout a mít nějaký cíl, protože nároky se zvedají. Pociťují to i naše soutěžní družstva, která trénuju.

■ Jaké trofeje si nejvíc ceníte?

Nevím, jestli tu někde je, ale hodně si cením, že jsem vyhrál Krušnohorskou ligu. Do té se ale už nezapojujeme, máme Podřipskou.

■ Tu jste zakládal?

Jo, nikdo do toho nechtěl jít, odrazovali mě od toho. Chtěl jsem sjednotit pohárové soutěže, protože na Litoměřicku jsme byli co do počtu soutěží a družstev nejsilnější v kraji, a to se částečně povedlo. Zavola jsem konkrétním lidem, nabídnul jsem jim koncept, pozval jsem je do rady Podřipské ligy a během jednoho večera jsme měli základ hotový. Na první ročník přijelo 30 družstev a po roce 2015 jsme začali ligu dělat i pro děti.

■ Kolik je tu družstev?

No, to je složitě. Je tu hodně soutěží a některé týmy se soustředí jen na některé typy. Navíc ne vždy soutěží. Třeba v létě, když rodiče rozhodnou, že pojedou na dovolenou, tak s tím nic neudělám. Ti dospělí už jsou k závodům zodpovědnější. Třeba já musím mít dovolené vždy tak, abych byl na všech závodech.

■ V čem se Podřipská liga liší?

Míval jsem problém s tím, když na soutěžích dávali velké ceny, a když jsme pak přijeli na menší akci, kde nám dali třeba propisku, tak někdo začal „Co to je? Propisku? To snad ne.“ Ta soutěž přitom byla pěkná, jel jsem tam kvůli ní a ne kvůli cenám. Na Podřipské lize jsem proto zrušil ceny, všichni dostávají jen diplom. Na jiných soutěžích, třeba na Moravě, můžeš získat ceny i za desítky tisíc, ale o tom to pro mě není. Děti mívají vekou radost za medaili, kterou si můžou někam pověsit nebo tu plaketu s fotkou. Já hodnotím trať, základnu, rozhodčí, občerstvení a pořadatele.

■ Jak vás zasáhla koronakrize?

Samozřejmě byly zakázány soutěže. Naše družstvo dorostenek mělo velké ambice a teď přišly o celý rok. Vrcholem bylo mistrovství republiky, kdyby se to povedlo.

■ Jaké máte cíle?

Velitel výjezdů jednotky, Jarda Jelínek, má cíl jednotku zlepšit a zvětšit. Ten cíl je na něm jasně vidět. My máme v soutěžích také nějaký cíl každý rok - třeba s dorostenkami postoupit na mistrovství republiky a být tam v požárním útoku do třetího místa.

■ Byl jste na něm někdy?

Pětkrát s dorostenkami, třikrát s ženským týmem a osobně asi osmkrát. Na takových soutěžích člověk získává zkušenosti, vidí, jak se to kde dělá a přináší to k sobě.

■ Jaký je váš osobní cíl?

Mám hodně zkoušek, osobní, vedoucí, rozhodčí... a chci si udělat ještě oficiální hasičskou trenérskou licenci. Potom už chci jen vychovávat, víc už nemám, co dokázat.

■ Čeho jste už sám dosáhl?

Já o tom nikde moc nemluví. Největším vrcholem je mistr republiky v požárním útoku, dvakrát vicemistr, jednou vítěz Krušnohorské ligy a asi šestkrát, sedmkrát vítěz Podřipské ligy, vyhraná krajská kola na 100 m s překážkami. Ale ta cesta byla dlouhá a vydržená.

■ Jak dlouhá?

Musel jsem skončit s fotbalem. Chodil jsem několik let na atletiku, protože když to člověk chce dělat líp, tak to bez té atletiky moc dobře nejde. Aspoň starší by měli mít atletické návyky pro běh, ruce, frekvence a tak podobně. Potom už jde o trénování, trénování a trénování.

■ Jak jste se k tomu dostal?

Díky tátovi. Přišel z hospody a řekl, že hasiči hledají členy. Hrál jsem fotbal, tak jsem řekl „mně je to jedno“ a tím to haslo. Bylo mi už 24, což je fakt pozdě. Za týden mě zastavil u písčiny hasič „hele, ty to prý chceš zkusit u hasičů“, vykulil jsem oči a on řekl, že ve čtvrtek je od pěti trénink, tak ať dorazím. Do té doby jsem se ani nechodil dívat na závody, ale jsem zodpovědný, tak jsem tam šel a zůstal jsem.

■ Co vás chytlo?

Hlavně ta soutěživost. A druhý rok jsem už trénoval holky, i když jsem tomu nerozuměl. Kdybych do toho nešel, tak by skončily, pro ostatní to byla trochu přítěž. Musel jsem se naučit od piky, jak se co dělá. Na mistrovství byli kluci, kteří už byli v reprezentaci. V hasičském sportu jsou mistrovství světa, olympiáda...ve světě je to opravdu rozšířený sport.

■ Takže byste mohli i na mezinárodní soutěže?

My asi ne. Jsou reprezentace, reprezentační trenéři. Je to stejné, jako v jakémkoli jiném sportu.

■ Takže by tam někdo od nás mohl?

Teoreticky ano, ale ještě se to nestalo. Jsme silnější v těch kolektivních sportech než v jednotlivcích.

■ Co vám chybí?

Myslím, že máme jedno z nejlepších zázemí v Ústeckém kraji. Mně osobně chybí třeba 100m běžecká dráha podél hřiště, ale to stojí tak milion a půl. Když se zrekonstruuje ten sklad u trati pro výjezdovku, tak to moc pomůže.

■ Budete dělat další nábor?

Nejlepší je se nám ozvat, po telefonu se domluvíme, aby se rodiče s dítětem přišli podívat a pak záleží, zda je to chytne.

JPO a Jaroslav Jelínek

Výjezdni jednotka dobrovolných hasičů je skupina lidí, kteří mají stále při ruce telefon, aby mohli ve dne v noci vyběhnout a pomáhat. Nemají za to honoráře, ani plakety. Ani o jednom během rozhovoru nepadne ani slovo, protože být hasičem je zkrátka životní smysl. „Baví mě pomáhat lidem a baví mě v krizových situacích vědět, jak je řešit. Víme, jak se zachovat při první pomoci, při požáru, nebo třeba dopravních nehodách“ vysvětluje Jarda Jelínek.

■ Jak jsi se k tomu dostal?

U hasičů jsem asi 14 let, jako mladý kluk jsem začal kvůli závodění a potom jsem šel k výjezdové jednotce. Nyní jsem její velitel a navíc závodím s dětma v rámci SDH.

■ Co tam děláte?

SDH je skupina lidí, která se věnuje zájmovým činnostem, jako je požární prevence, závodění, příprava dětí... Výjezdová jednotka je skupina 13 lidí, která se specializuje a školí čistě na zásahy všeho druhu - pila, čerpání, bodavý hmyz, požáry, udržování a provozuschopnost techniky. Pár let máme i dvě radio stanice, což je výborná věc, ale je to náročné. V podstatě to jsou vysílačky a problém je, že nefungují jako mobily, ale vždy může mluvit jen jeden. Jakmile je při zásahu 30 vysílaček na jednom místě, je třeba vědět, kdy kdo může mluvit a co přesně má říkat, všichni musí být sehnáni. Školení míváme jednou za rok, tak to pro nás bývá v praxi náročnější.

■ Co máš na starosti jako velitel celé jednotky?

Starám se o výjezdu schopnost jednotky, případně hlásím, kdy nejsme výjezduschopní, a starám se o školení lidí. Hlídám, aby všichni měli oblečení, aby byly připravené stroje, bylo natankováno a podobně. U výjezdu je to dost rozsáhlý proces a funguje to podobně, jako v armádě. Když přijedeme k zásahu, tak dobrovolné jednotky se řadí podle pořadí, ve kterém přijely. Záhy, když přijede profesionální jednotka, automaticky přebírá velení. Jasně funguje hierarchie a každý ví, kdo má komu velet a komu podléhá.

■ Jaký je váš rájón?

Jsme ve skupině 5, což je v praxi nejnižší, a máme místní působnost. Automaticky tak vyjíždíme v katastru obcí, které máme pod sebou - Židovice, Hrobce a Rohatce. Máme poměrně klidnou část republiky, nic moc se tu neděje.

■ Krom občasných záplav.

Fujera říká: „Když v Budyni padají trakaře, tak tady prší. A když tady padají trakaře, tak se ani neptejte, co se děje okolo.“ Máme tu klid, ale řešíme i výjezdy okolo, od kterých se učíme. Jako vloni, kdy byl ten nepřijemný výjezd, který byl i v médiích, při kterém byla jednotka povolána do lesa, kde byl spadlý jeden strom. Když ho začali řezat, přišel velitel, obhlídl situaci a všechny je stáhnul, rychle z toho lesa utekli. O pár vteřin později tam

(Pokračování na následující straně)

spadlo asi třicet stromů. Pohotovost toho velitele zachránila hodně životů. Když je tedy silný vítr, je třeba se zamyslet, zda je nutné řešit tu danou situaci nebo ne. Je důležité se na takové věci dívat a ponaučit se. Proto vím, že kluci z jiných jednotek letos hodně jezdili, ale u nás v katastru prostě jen víc foukalo a nic se nedělo.

■ Je pravda, že to tu je klidnější. Jaký jste měli nejzajímavější zásah?

Určitě mi utkvěly v paměti letošní zásahy na skládce, které byly obrovské, asi největší, ke kterým jsme se dostali. Když hořel Havránkův les, tak to byl asi největší požár, u kterého jsme byli, tehdy jsme ještě ani neměli velkou cisternu. Asi nejdelsí zásah byl v Rohatcích, když přišel přívalový déšť a vytopilo to dvůr. Povolání jsme byli v půl osmé, v půl třetí jsme měnili čerpadla a končili jsme asi ve 4 ráno. Bylo to technicky náročné, protože se nám čerpadla ucpávala. Vzniklo tam jezírko, které mělo možná 100m² a museli jsme použít silné čerpadlo, které má výkon 2400 litrů za minutu. Třeba pro čerpání sklepů je nevhodné, protože ten sklep vyčerpá skoro dřív, než ho tam doneseme, ale máme i druhé menší čerpadlo.

■ Jaké další vybavení máte?

Máme tři požární stříkačky a výjezdová auta. Doufáme, že se nám podaří spravit Opel, kvůli koronaviru máme problém získat motor z ciziny. Pak jsou s námi vidět Ford, Avia a Tatra. Dál tu je motorová pila, elektrocentrály, které si občas někdo půjčuje, a pro děti máme stroj na pěnu. Je trochu dědeček a na výjezdu ho asi nepoužijeme, ale pro děti je to hezké. Potom máme výbavu na odchyt hmyzu, a také můžeme k ropným haváriím. Letos máme nově kvůli požáru na skládce tři dýchací přístroje, protože nám předtím chybě-

ly. Kvůli koronaviru nám ale nechtěli dovolit setkání s profesonální jednotkou, která nás vyškolí. Používáme je zatím u generátoru ozonu při dezinfekci uzavřených prostor a při tréninku, abychom si zvykli a naučili se s nimi správně fungovat. Rád bych pochválil starostku, že dostáváme novou techniku, radost mám z nového člunu, což nám rozšířilo rajon. Je důležitý hlavně z důvodu povodní. Při těch se tu sice také jezdilo, ale na soukromých lodích, které nebyly moc vhodné. Mohli jsme jezdit a lidem říkat, že se jim třeba voda nedostala do domu, že zůstala na zahradě.

■ S čím dalším lidem můžete pomáhat?

V podstatě s čímkoli, ale nerad bych, aby nás zneužívali třeba pro ořezávání stromků. Zatím nás ale nikdo nezneužívá, letos jsme několikrát řešili bodavý hmyz a čerpání vody. Lidé na to nevolají profesionály, ale automaticky přímo nás.

■ Pomáhali jste i při koronakrizi nebo s vánočním stroměčkem.

To děláme automaticky dohromady jako SDH a JPO, jeden má pilu, druhý zas něco jiného, tohle děláme všichni společně.

■ JPO zřizuje obec, ale členové nejsou jen místní, vid'?

To je pravda, jednou z nepříjemností je, že máme málo členů z obce a docela mě mrzí, že nemáme nikoho z Rohatec. Někteří jsou z Lovosic, Liberce, Račiněvse, Bohušovic, Roudnice,... ale ta akční jednotka, kde je asi pět kluků, kteří jezdíme na většinu výjezdů a školíme se, tak je místní. Určitě bych vychválil kluky z Židovic - podle mého názoru bylo spojení našich jednotek to nejlepší, co šlo vymyslet. Nemyslím si, že by se někdy stalo, že bychom kvůli jedné obci nejeli do druhé. I při čerpání při povodních jsme naddimenzovaní. Problém nebudou čerpadla, ale spíš nedostatek lidí.

Kdybychom ale nebyli spojení, tak bychom neměli tolik techniky.

■ Kam se chcete posouvat?

Jedna z věcí je rekonstrukce nové budovy, na kterou se shání dotace. Potom bychom chtěli vyměnit Avii a pořídit auto, které má v sobě vodu. Tatra sice funguje perfektně, ale má svoje stáří a není vhodná na rychlé výjezdy. Kdyby nám bylo dobře přáno, tak bychom se rádi povýšili do vyšší skupiny.

■ K tomu potřebujete ale víc členů.

Spíš víc aktivních členů, potřebovali bychom víc členů, kteří žijí tady. Když je jednotka místní, tak by měla být schopná vyjždět. Za těch pět let, co jsem velitel, tak se stalo jen jednou, že jsme nevyjeli proto, že jsme se nesešli, jednou jsme nevyjeli kvůli technice.

■ Musíte být pořád na pozoru?

Vyjet musíme do deseti minut, kdybychom byli ve trojce, tak je to stejné, ale povinné. Až dvojka, která je snad jen v Mělníku, to má do 3 minut. Trojky drží pohotovosti jen když jsou vyhlášené pohotovostní stavy, což se stalo letos dvakrát, když byly orkány. Naštěstí se nic nedělo. Pro nás to znamená, že obvolám kluky, aby s tím počítali.

■ Musím vás pochválit, že při požáru Tropicany jste tam byli rychle.

Jo, do 13 minut jsme byli na místě. Kdybychom měli Tatru blíž, tak bychom tam byli mnohem dřív, třeba za 5 až 6 minut. Musíme tam doběhnout, musí se otevřít dvoje vrata, která se pak musí zavírat,...když jde o minuty, tak to trvá. Navíc při silném větru, během kterých se často vyjždí, musí ta vrata držet dva chlapi. V hasičárně tam stačí doběhnout, první vyjede ven a první tři oblečení můžou hned jet na zásah. Ta nová budova nám pomůže. A kdyby se k nám chtěl někdo přidat, ať se mi ozve.

Z činnosti Sboru dobrovolných hasičů Hrobce

STIMAX CUP

Dne 12.9.2020 se konal třetí a tím i letošní poslední závod Stimaxu Cupu 2020 v disciplínách 60m a 100m s překážkami. Po předchozích závodech v Ústí nad Labem a Meziboří se klání vrátilo opět na Městský atletický stadion do Ústí nad Labem. Naše účast byla opět hojná v mnoha kategoriích, což dokazuje, že je náš sbor velmi aktivní. Tento závod byl nejvíce vidět Vašek Dolejší, kdy byl před třetím závodem na celkovém 2. místě. I přes jeho děsivý pád na kladině v prvním pokusu se dal Vašek hlavně psychicky dohromady a svým nejlepším časem v druhém pokusu všem ukázal, že si celkové 1. místo v letošním roce opravdu zaslouží. Neztratila se ani Katka Nováková, která tento závod vyhrála a v celkovém hodnocení skončila na hezkém 3. místě. Karel Janoušek vybojoval také sympatické 4. celkové místo, což bylo

už krůček od pomyslného stupně vítězů. Musíme ale pochválit všechny naše závodníky a závodnice, jelikož jejich bojovnost a odhodlanost skončit co nejlépe byla velická.

CELKOVÉ VÝSLEDKY STIMAX CUPU 2020 (ÚSTÍ N/L, MEZIBOŘÍ, ÚSTÍ N/L):

- kategorie mladší dívky 9-11 let
- 3. místo - Kateřina Nováková

- 7. místo - Eliška Nitschová
- 20. místo - Denisa Jelínková
- 24. místo - Edita Sofie Chvojková
- 28. místo - Tereza Dolejší
- mladší chlapci 6-8 let
- 16. místo - Martin Peřina
- mladší chlapci 9-11 let
- 4. místo - Karel Janoušek
- 19. místo - Tomáš Peřina

- starší chlapci 11-15 let
- 1. místo - Václav Dolejší
- 25. místo - Tomáš Netolický
- 37. místo - Eliáš Chvojka
- dorost dívky 13-16 let
- 4. místo - Blanka Nagyová
- 6. místo - Eliška Jelínková
- 9. místo - Ludmila Honzíkova

Dále se alespoň jednoho závodu zúčastnil/a - Zuzana Jelínková, Petra Šašková, Kateřina Malá a Pavel Novák.

HASIČSKÝ VÍKEND

Tentýž den po závodu Stimax Cupu byl sraz na fotbalovém hřišti v Hrobcích, kde si děti postavily s vedoucími stany. Každý rok mají děti „Stanování“, které je velmi oblíbené a přispívá k stmelování kolektivu. Po hrách a aktivitách následovalo opékání vuřtů a předávání pamětních medailí a diplomů. O půlnoci přišlo velké probuzení v podobě sirény. Děti musely rychle vstávat, jelikož si pro ně výjezdová jednotka připravila několik bojovek v podobě požární ochrany. Byla udělena 4 stanoviště, kde děti musely po skupinkách plnit úkoly - 1. určování požárního materiálu, 2. hašení skutečného ohně pomocí džberovek, 3. hledání pohřešované osoby a plnění první pomoci, 4. hledání ztracené osoby v podobě plyšáka v zakouřeném prostoru. Na všech stanovištích se děti něco nového naučily, což jen prospívá k jejich rozvíjení. Druhý den se po snídani děti odebraly na exkurzi na pěstrosí farmu do Židovic, kde byla naše skupinka velmi přívětivě provedena i s výkladem. Moc bychom chtěli i poděkovat za umožnění se vůbec na takovou farmu podívat.

PODŘIPSKÁ LIGA

Letošní sportovní sezona nám již skončila a my můžeme zrekapitulovat průběh Podřipské hasičské ligy. Musíme podotknout, že to byl nejsmolnější rok, protože 4-krát potkala naše družstva prasklá hadice B a 1-krát poškozený stroj během útoku. I přesto naše družstva bojovala až do posledního závodu, aby dohnala ztráty a umístila se v horních patrech tabulky.

Nově poskládané mužské družstvo ukázalo svou sílu a po několika zbytečných chybách skončilo v kategorii TOP (útok na 3B) na celkovém 4. místě a v kategorii ŘÍP (útok na 2B) na 6. místě. Družstvo se na postech od béček dopředu velmi omladilo, kdy nejmladším členem se stal Vašek Dolejší, kterému je nyní 15 let.

Děvčatům z Áčka se vedlo o poznání lépe, kdy skončila na hezkém celkovém 3. místě v kategorii TOP (útok na 2B) a na 3. místě v kategorii ŘÍP (útok na 2B s vypnutou mašinou).

Družstvo H mile překvapilo a skončilo v TOP-ce na celkovém 4. místě a v ŘÍPU na 2. místě.

Musíme pochválit všechny družstva za velkou bojovnost a psychickou odolnost, jelikož je provázely již zmiňované technické problémy. Bohužel to vedlo i ke zranění několika děvčat. Naštěstí jsou již všechny v pořádku.

Starším žákům se letos nepodařilo obhájit 1. místo, přičemž tréninky tomu před sezonou nasvědčovaly. Bohužel se projevilo omlazení týmu, což nakonec stačilo na celkové 3. místo. Největším letošním úspěchem se mohou pyšnit mladší žáci. Poprvé toto družstvo vyhrálo Podřipskou ligu a dokázalo, že umí útoky pod 19s.

VÝJEZDOVÁ JEDNOTKA

Výjezdová jednotka měla poslední měsíce velmi perné. Začneme tím nejméně oblíbeným, a to výjezdem jednotky na požár kiosku Tropicany a požár skádky u Čížkovic. Dále hasiči dělali dětské pěny v Hrobcích, Rohatcích, Libotenicích a v Nových Dvorech. Dále vytvořila půlnoční bojovku pro děti na Stanování 2020.

Výjezdová jednotka vyjela ke vznícení skládky u Čížkovic.

Historie družstva mladých hasičů

První zmínka o založení družstva mladých hasičů je v roce 1958. 22.10.1958 byla ustanoveno družstvo žáků. Složení družstva: Majer Václav, Zavadil K., Job Jaroslav, Brůna, Job Zdeněk, Hrabánek Zdeněk, Kos Jiří, Elefant Jaroslav, Uher Lumír

Další kolektiv mladých hasičů byl znovuzaložen 6.10.1979 a zanikl pravděpodobně v roce 1990.

Mladí hasiči si založili 3 kroniky, kam si zapisovali jakékoliv aktivity družstev.

Kolektiv se účastnil různých besídek, exkursí, schůzí, výletů, táborů, Mírových manifestací, brigád, výstav, ale i soutěže Plamen (branného závodu, okresního a krajského kola). Právě v soutěži Plamen patřili hrobečtí v osmdesátiletých letech mezi jedny z nepřekonatelných družstev v okrese. Okresního kola se zúčastnilo okolo 35 družstev, takže je vidět dobrá připravenost i vedení našich žáků. Následně se 7x za sebou zúčastnili krajského kola (v letech 1981-1987). Hrobečtí hasiči dokonce 4x pořádali okresní kolo soutěže Plamen a to v letech 1980, 1981, 1985 a 1989.

Družstvo se scházelo i 4x týdně, kdy si plnilo své povinnosti i záliby mladého hasiče. Zprvu byla založená dvě družstva (mladší a starší žáci). Tímto i představují zahajovací členy těchto družstev.

Seznam členů: Bolfová Markéta, Čmejlová Stanislava, Horáčková Jaroslava, Jauerníková Iveta, Kondorferová Renata, Kutzlerová Romana, Mrázová Danuše, Novotná Petra, Šulcová Bohuslava, Šulcová Iveta, Veselá Hana, Vonostránská Věra, Čmejla Martin, Frída Jiří, Kříž Jiří, Kutzler Martin, Mráz Martin, Řípa Jaroslav, Řípa Miloslav, Řípa Pavel, Řípa Petr, Sekera Jiří, Šašek Libor, Burzík Libor, Krahulík Tomáš.

Další kolektiv mladých hasičů byl obnoven v roce 2016. Zakladateli byli Pavel Novák a Jaroslav Jelínek.

Největší úspěchy od roku 2016:

mladší žáci 1x 1. místo a 2x 3. místo v Podřipské lize, starší žáci 2x 1. místo a 1x 3. místo v Podřipské lize

A jak to všechno začalo?

Bylo to roku 1909, kdy se sešel Obecní výbor a jednal o zakoupení ruční stříkačky a postavení skladiště na její uložení. Pověření ke koupi stříkačky byli páni Klement Josef a pan starosta Hrdlička Josef. Za úkol neměli jen stříkačku zakoupit, ale měli po okolních obcích shlédnout stříkačky v činnosti. Pak Obecní úřad svolal novou schůzi všech občanů, kde se založil Sbor dobrovolných hasičů v Hrobcích s prozatímní vedoucí silou. Koupila se nová ruční stříkačka od firmy Čeněk Tylš z České Skalice. Skladiště bylo též postaveno a stříkačka do něho uložena. Jako první valná hromada byla dne 24. února 1910.

Tak začala dlouholetá éra hasičů v Hrobcích.

PROBĚHLÉ AKCE OBCE

Rohatecké odpoledne pro děti

25. červenec - Pro radost dětí se uskutečnilo Rohatecké odpoledne pro děti. Počasí se trochu udobřilo, a tak hasiči z SDH Hrobce mohli vyrobit úžasnou pěnu. Po osušení na děti čekaly soutěže a spousta sladkých odměn. Večer byl pro všechny připraven táborák a buřty na opečení. Moc děkujeme za pomoc SDH Hrobce, Rohateckým baráčníkům a místním dobrovolníkům.

Výlet do Zooparku Zájezd

16. srpna - Spolek Pro lepší budoucnost s Obcí Hrobce uspořádal výlet do Zooparku Zájezd v Kladna pro občany Hrobce i pro zájemce z okolních obcí. Zoopark není sice rozsáhlý, ale je rodinný a útulný a zvířátka tu máte skoro na dosah. Po příjezdu nás čekalo ko-

mentované krmení lemurů, po kterém jsme si obě části zooparku mohli v klidu projít a prohlédnout. Dorážela na nás mláďata „krále Jelimána“, vrčel karakal nebo jsme mohli vidět, jak si hrají mláďata surikat. Po krmení velbloudů zahájil svůj program sokolník, kdy nám pověděl něco o sokolech, káňatech, sově pálené a krkavci, a to vše s názornými ukázkami. Nejzajímavější bylo prolétávání káňat těsně nad hlavami diváků. Zoopark je zase otevřen od 10.00 hod. do 16.00 hod.

Letní kino v Hrobcích a Rohatcích

25. července, 29. srpna - Na letošní léto byla přichystána pro občany Hrobec a Rohatec dvě letní kina. Letní kino v Rohatcích navazovalo na Rohatecké odpoledne pro děti a shlédnout jsme mohli komedii Přes prsty. V Hrobcích, i přes počáteční problémy s projekcí a horší počasí, jsme mohli vidět novinku letošního roku komedii 3Boule.

Labská neckyáda

25. července - Letos se uskutečnil jubilejní 10. ročník Labské neckyády. Před 14 hodinou se za celkem příznivého počasí začaly sjíždět na místo startu posádky se svými plavidly. Ještě před vyplutím se mohli všichni občerstvit lahodným pivem nebo osvěžující limonádou u stánku Pivovaru Židovice. Před zraky příznivců této humorně-sportovní akce byla plavba představiteli obou obcí odstartována. Celkem 5 plavidel poháněných jen lidskou silou se vydalo po Labi ze Židovic do Hrobec. Na jejich bezpečné a pohodové plutí dohlíželi přímo na vodě hasiči z člunu řízeného Jirkou Novákem. Stejně tak byl zajištěn hasičský dozor i ze břehu. Tímto děkujeme SDH Hrobec za dohled a Jiřímu Novákovi z Hrobec za pomoc a zapůjčení člunu. Za doprovod a povzbuzování diváků dorazily všechny posádky po klidné jízdě v pořádku do cíle. Jako první byl přivítán Hydroplán, po něm následovalo Bezejmenné plavidlo a třetí v cíli bylo

plavidlo SK Rohatec. Po gratulacích a předání drobných cen se účastníci neckyády i její příznivci bavili u Tropicany až do večera.

Mgr. Simona Kršová

Z pohádky do pohádky

23. srpna - Letošní Pohádková cesta předčila všechna naše očekávání. Tolik dětí, které splnily úkoly, neviděl snad ani Harry Potter v Bradavicích. Pohádkové postavy byly ale na vše připravené a soutěžícím připravily někdy lehké, ale i někdy i zapeklité soutěže. Důležité je, že všichni soutěžící, kteří se vydali na cestu, úkoly splnili a zasloužili si tak medaili, sladkou odměnu a plyšáka. Jen co poslední děti dosoutěžily, dorazili hasiči z SDH Hrobcce vykouzlit dětem krásnou nadýchanou pěnu. Tím ale program neskončil, nastoupila totiž Bezva parta s dalšími hrami, soutěžemi, skákacími botami či zorbingovými koulemi, které měly obrovský úspěch u malých i velkých. A i když nám počasí na střídačku chvíli přálo i nepřálo, dnešní rozloučení s prázdninami se vyvedlo. Moc děkujeme SDH Hrobcce za úžasnou pěnu, Tropicana baru v čele s Kátou Bajgarovou za zajištění a spoluúčasti na dalším programu a zejména všem pohádkovým postavám a dalším dobrovolníkům, kteří pomáhali.

Pohádková cesta v Rohatcích

16. září - Víte, že Rohatce mají svou Pohádkovou cestu? Pohádková cesta je prodloužení ulice Na Skále a je to příjemná procházka po travnaté cestě, kterou lemují pohádkové postavy a zvířátka. Na tvorbě stezky spolupracuje pan Melen, Klub rohateckých baráčníků a Mateřská škola Rohatce. A jak taková spolupráce vypadá? Děti ze školky dostanou od pana Melena darem sošku zvířátka či pohádkové postavy, kterou vlastnoručně pomalují a vymyslí jméno.

Pan Melen s Baráčníky připraví podstavec a štítek a sošku slavnostně usadí. Stejně tomu tak bylo ve středu 16.9.2020, kdy na stezku přibyla další 4 zvířátka. První postavička zde byla osazena již v roce 2014. Projděte se po cestě a zjistíte, která to byla. Buďte ale opatrní, abyste nepoškodili dětem práci, na kterou jsou patřičně hrdé. Děkujeme.

Velké poděkování za celou Pohádkovou cestu patří panu Melenovi, dětem a učitelkám z MŠ Rohatce a Rohateckým baráčníkům.

Rohatecké kotlíkování

19. září - Tradiční a dlouho očekávaná soutěž ve vaření gulášů se mohla díky epidemii uskutečnit až v průběhu září. Kotlíkovou výzvu přijalo celkem 6 družstev, která během sobotního dopoledne pečlivě loupala, krájela, míchala a přikládala pod oheň. Vůně se linula po celé vsi a přilákala tak spoustu místních i přespolních návštěvníků, kteří chtěli guláše ochutnat. Pro děti byly pro zábavu k dispozici skákačí hrady a pohádka Svátova dividla. Velký úspěch měl u všech trenážer rodeo býka, kde si všichni mohli vyzkoušet jízdu na divokém býkovi. Když se čas naplnil, zasedla porota, která postupně ochutnávala naservírované dobroty. Po poradě poroty za zavřenými dveř-

mi došlo na vyhlášení vítězů. Všechny guláše byly výborné, nejvíce bodů v hodnocení však získal Pivní guláš od Lukáše a Nikoly, kteří tak vyhráli první cenu, multifunkční elektrický hrnec. Velmi děkujeme sponzorům této akce, Rohateckým baráčníkům a všem, kteří pomáhali při plánování a organizaci této akce.

Vítání občánků

20. září - Po roce jsme slavnostně přivítali další hrobecké a rohatecké občánky. Letos jich bylo celkem jedenáct. Měli jsme krásné počasí, skvělou kytaristku a nejlepší fotografy. Děkujeme!

Dýňování

Letošní dýňování v podobě, na kterou jsme zvyklí, nám zhatil nepřátelský vír, nic nám ale nebránilo v tom, užít si dýňování separé. Hrobce i Rohatce rozzářila velká spousta dýní. Dýňovalo se v Rohatcích Pod Skalou, u školky i Na Kopečku, v Hrobkách svítilo nejvíce dýní na Hlavní, ale i Pod Bulfem a na návsi.

Uklidme Česko

19. září - Již tradičně se v září konala akce „Uklidme Česko 2020“ aneb uklízíme Hrobce. Pořadatelem této akce byl Obecní úřad a jsme rádi, že se zúčastnily i naše hasičské děti. Je moc smutné, že se akce jinak zúčastnilo pouze 5 dalších pomocníků z obce. To není moc zdárný příklad dětem, které se akce zúčastnily. Snad bude účast příští rok o mnohem větší. Hasičská

skupinka chodila po ulicích obce, uklidila park, dětské hřiště, fotbalové hřiště a příkopy u silnice až do Rohatců. Mimochodem se našla na nádraží injekční stříkačka.....

Po akci „Uklidme Česko 2020“ se hasičská skupinka přemístila do Rohatce, kde se naši 3 hasičský odvážlivci Jarda, Vašek a Šárka zúčastnili akce „Kotlíkování“.

Pavel Novák, SDH Hrobce

Ze života Mateřské školy v Rohatcích

Školní rok 2019/2020 přinesl naší školce hodně pozitivního, ale i negativního. Velká pozitiva byla rekonstrukce zahrady a posléze obnova původní kuchyně z roku 1975. Celý tým zaměstnanců i dětí se velmi těšil až se po prázdninovém uzavření školky vrátí zpět do známých míst a na vlastní oči spatří, novou a krásně nablýskanou kuchyň vonící čistotou. A co teprve ty vůně, které se budou linout chodbami po tom, co naše šikovná paní kuchařka bude vařit své dobroty. Rekonstrukce kuchyně trochu prodloužila, a proto děkujeme všem rodičům za shovívavost a trpělivost. Uvidíte, že čekání stálo za to.

Před prázdninami jsme se rozloučili s budoucími školáky, odcházelo nám sedm kamarádů. Jen nás mrzelo, že se kvůli viru Covid-19, nemohla konat každoroční rozlučková besídka. Takže jsme se loučili komorněji, na naší zahradě, zazpívali jsme si spolu a předali budoucím prvňáčkům dárečky na památku. Koronavirus to bylo hlavní negativum, co nás postihlo. Školka se uzavřela z preventivních důvodů od 17. 3. 2020 do 22. 5. 2020. Když jsme se mohli zase sejít ve školce, museli jsme dodržovat důležitá opatření. Bylo nutné používat dezinfekci rukou, častěji dezinfikovat povrchy, nepouštět do budovy osoby s příznaky Covid-19, rodiče museli nosit roušky, a hlavně pobývat s dětmi co nejvíce venku. Vše jsme zvládli na výbornou. Doufáme, že se situace kolem pandemie koronaviru bude jen zlepšovat a školka nebude muset být opět uzavřena. Dále by-

chom chtěli srdečně poděkovat našemu zřizovateli a rodičům za spolupráci a za to, že nám vychází vstříc a dělají toho pro naši školku opravdu hodně.

AKCE V MATEŘSKÉ ŠKOLE V ROHATCÍCH

Byli jsme pozvat děti do Knihovny v Hrobcích v rámci Týdne knihoven. Náš knihovnický skřítek Květinka si s dětmi vyprávěla o skřítcích. Četli jsme z knihy J. Čapka „Povídejme si, děti - Jak je svět zařízen a z knihy“ 365 příběhů“ - Domácí skřítkové“. V pohádkách Večernička jsme hledali postavicky skřítků - Kanafásek, Rákosníček,... Děti se také pochlubily skřítkem Podzimníčkem, který byl hned s Květinkou kamarád, i když má svoji Lískulku.

Slíbili jsme si, že návštěva Květinky určitě nebyla poslední. Děti byly velice šikovné a moc jsme si setkání se skřítky užili.

Zdravím **Věra Jaborová** a řed. **Hana Telecká**
a parta šikovných dětí z Mateřinky v Rohatcích

PŘÍSPĚVKY ČTENÁŘŮ

Co nám přináší sport

Jelikož je pod článkem mé jméno, je jasné, že budu psát o běhu. Každopádně si myslím, že pozitivní emoce přináší každý pohyb.

Takže, já začala ze zvědavosti. Jsem totiž typ člověka, kterému když řeknete, že něco nejde, tak to musím zkusit, abych to pak mohla říct taky. Nastoupila jsem tedy do kurzu, který končí 12 minutami běhu v kuse. První zádrhel! Jak přemluvím své obrovské, neladně se vlnící tělo k tomu, aby běželo 12 minut? Blbě! Ale donutila jsem ho. Po skončení kurzu jsem zjistila, že pocity, které mám při doběhnutí zas tak často nezažívám. Ani to tělo už není tak velké, jak bývalo. Citelně míň se klepe. I úbytek v horních partiích jsem uvítala, je totiž fajn se při běhu nebát o zuby. Pak už se to se mnou vezlo. Nejsem v kdovíjak skvělé kondici, ale nemám závodní ambice, dělám to pro sebe a pro svoji radost. Kolikrát se mi nechce, ale žádný argument, který si nahlas řeknu prostě nemůžu akceptovat. Tak třeba: bolí mě hlava - jdi na vzduch ne! Bolí mě noha - vážně? Tady se mi líbí věta z filmu: Když nemůžeš chodit tak běhej! Doma mám bordel - hele, upřímně, když budeš doma dřepět na gauči, tak se to stejně neuklidí. Pokud chcete, tak tyhle blbce, kteří vám něco namlouvají, pošlete hravě do zadele! Protože ty pocity po zvlád-

nutí i té nejkratší trasy se ničemu nevyrovnej. Já tomu říkám běhorgasmus. Všechno, co dělám potom, mě hrozně baví, i ten úklid. Trošku. Díky běhu jsem poznala i spoustu lidí, kteří jsou pořád veselí, pořád se usmívají a nic je jen tak nerozhází. Když se jich

ptám co berou za matroš, víte co odpoví? Nic, běhám. To je skvělý ne?! A přesně mezi takovými lidmi se chci pohybovat. Neřešit kraviny, ale naprosto vážně se pohádat o tom, ze kterého závodu je nejkrásnější medaile. Život v běhu mě naučil žít ve větším klidu, víc se usmívat, mít ráda sama sebe a být prostě šťastná. Raduju se i z úplných kravín, třeba oslovení „běhno“ mi dělá dobře, protože vím, že bylo těžké se jí stát. Jako, mám dny, kdy musím vypustit páru, pořád řvu na děti, ale už mi to tak nevdá :) Věřím tomu, že co mě dává běh, může dát Frantovi posilovna, Karlovi brusle a Alfonsovi jízda na kole. Jde jen o to, na chvíli vystoupit ze své komfortní zóny, najít si to své a něco pro to udělat. Ony totiž ty pocity nepřijdou hned, člověk se musí naučit pracovat se svým tělem, najít své limity a pomalinku je posouvat. Pak se teprve dostaví veškerá pozitivita sportu. Na závěr bych teda chtěla říct: dělejte co vás baví, co vás dělá šťastnými, a mějte se rádi. Pouštějte na lidi takovou energii, kterou od nich chcete vrátit. Funguje to! Hleďte si sami sebe a nehledejte špatnosti ve svém okolí, každý je nějaký a každý je originál. Jednou mi jedna paní řekla větu: „I ta nejlepší slepice na dvorku přijde o hlavu, když bude kdákat dlouho“. Docela fajn životní moudro. Mějte se krásně, mějte se rádi a hejbejte půlkama, třeba se někdy na nějaké polňačce potkáme :)

Hanka Š.

RECEPT

Medovníkové koule

Těsto:

- 500 g hladké mouky
- 2 vejce
- 2 čl jedlé sody
- 60 g rozpuštěného másla
- 4 pl medu
- 200 g moučkového cukru

Krém:

- 1 slazené karamelové salko
- 250 g změkklého másla
- oloupané mandle nebo rozinky namočené v rumu

1. Ze surovin vypracujeme těsto, uděláme beztvářé placičky, které pečeme při 180°C asi 10 min.
2. Poté necháme vychladnout a vychladlé placičky rozmixujeme nebo nastrouháme. Trochu odložíme stranou na obalování kuliček.
3. Z karamelového kondenzovaného slazeného mléka a změkklého másla utřeme hladký krém.
4. Poté do krému vmícháme nastrouhané těsto na potřebnou hustotu a necháme

na 2 hod v lednici ztuhnout, aby se kuličky lépe tvořily.

5. Do kuliček se mohou dávat rozinky namočené v rumu nebo oloupané mandle.
6. Nakonec kuličky obalíme v rozmixovaném nebo nastrouhaném těstě.

zdroj: toprecepty.cz

PODĚKOVÁNÍ

Děkujeme paní starostce, místostarostce a všem ostatním za pomoc v době naší koronavirové izolace.

Rodina Ďurišova

POVĚST

Podivná mzda

Ke kováři v Litoměřicích přišel jednou z rána malý mužíček a žádal jej, aby s ním poslal tovaryše, že je potřeba okovat koně. K rozkazu mistrově vzal tovaryš náčiní a šel za mužíčkem. Ten jej vedl k Radobýlu. Chodbou vešli do jakési jeskyně,

kde tovaryši poručil okovat koně.

Když byl s prací hotov, nasypal mu mužíček jako mzdu plnou zástěru koňského hnoje a vystrčil jej ven.

Tovaryš se rozlobil a hnůj vyházel. Když přišel domů, vše mistrově vypravoval. Jak do kapsy u zástěry sáhl, vyjmul staré zlaté peníze. To byla ta troška hnoje, která ze zástěry do kapsy zapadl.

Rychle běžel na místo, kde hnůj vyházel, ale nic nenašel. Také chodba zmizela.